

ročník II.

pátek 4. listopadu 2022

Z výletu do Krkonoš

foto Pavel Rychtařík

Milý čtenáři!

Jsme jak třtina ve větru, ohýbaná vnějšími vlivy, ať se nám to líbí, nebo ne. Je to divné, ale co se změnil čas z letního na normální, blbě spím a předčasně se probouzím. Nevím proč, ale je to tak. A taky nevím, proč se hýbe s časem.

Jsou první dny listopadu a z televize na mne huláká ten zelenej hnus z Alzy, že budou vánoce. Billa, Lidl taky. Bože, jak jen před vánocemi utéct?!?

Mluví s teď o tom, že by v ústavě mělo být zakotveno lidské právo platit hotovými penězi. Já myslím, že by to zasluhovalo i druhé lidské právo – nepoužívat počítače a placaté telefony!

Jak říkám – jsem třtina fackovaná větry státu, médií a obchodních řetězců. 😊

♦ **Město Turnov se zúčastnilo aukce pozemků na Koňském trhu. Neúspěšně**

Elektronická aukce proběhla ve středu 26. října, zástupci města se pokusili získat další pozemky v oblasti Koňského trhu. Konečná cena však převýšila limit stanovený Radou města Turnov a nemovitost získal jiný zájemce.

Oblast Koňského trhu lze označit za strategickou lokalitu města. V budoucnu by zde mohlo vzniknout druhé centrum s příjemným bydlením, službami a občanskou vybaveností s kvalitním veřejným prostorem a zelení. V loňském roce tak vznikla urbanistická studie, která přibližuje, jak by místo jednou mohlo vypadat. Koňský trh by se jednou mohl stát plnohodnotným protějškem pro stávající centrum města.

Aktuálně byl vyhlášen aukční prodej pozemků společností GAUTE, který se konal ve dnech 26. - 27. října. Zastupitelstvo rozhodlo o účasti města na aukci nemovitých věcí v oblasti naproti areálu Shořalého mlýna a pověřilo radu města, aby stanovila nejvyšší možnou částku, se kterou město do aukce může vstoupit. Dané pozemky se nacházející v záplavové zóně, přesto se nabízí reálné využití pro veřejný prostor, ať už parkování, veřejnou zeleň, komunikace apod. Ve středu 26. října byl dražen tzv. soubor B s vyvolávací cenou 6,05 milionu Kč. Jednalo se o prodej areálu s průmyslovými garážemi a stavbou pro skladování na pozemcích o rozloze 3 560 m². Rada města stanovila finanční limit pro případný nákup ve výši 8,9 milionu Kč. Účastí na aukci pověřila starostu města, který byl z důvodu nemoci zastoupen statutární místostarostkou Petrou Houškovou. Bohužel, konečná cena pozemku dosáhla 9,1 milionu korun. Pozemky tedy nebyly vydraženy městem Turnov, ale jiným zájemcem.
(Marcela Jandová)

♦ **V posledních desetiletích 19. století se po českých zemích rozšířil zvyk posílat pohlední lístky a zdravít tak z cest své příbuzné a přátele. Pohlednice se pro výletníky staly suvenýry a sběratelskými předměty.**

První pohledy s tematikou Českého ráje, vydávané přímo v Turnově, spatřily světlo světa v roce 1897. Zasloužila se o ně místní knihtiskárna a chromolitografický ústav pánů Sluky a Jiráňka. Jejich litografické pohledy zobrazovaly Kost, Valdštejn, Hodkovice nad Mohelkou, Sychrov, Hrubou Skálu, Frýdštejn nebo Malou Skálu, tedy hlavní turistická lákadla Pojizeří.

Klubu českých turistů se velmi zamlouvaly „úpravou i vkusem, ale hlavně původností malebných návrhů s připojenými místo- a dějepisnými poznámkami“. Mezi cestovateli se lístky z produkce Jana Sluky a Jana Jiráňka staly velmi populární. V klubovém Časopise turistů se psalo: „Jsou to nejoriginálnější dopisnice, které jsme kdy viděli, a předčí všechny šablonovité napodobeniny toho druhu, jakými nás obyčejně zaplavuje cizina. Zejména vhodné jsou průpovídky, jako kupř „na Kostě se páni dobře mají“, a pěkně se nesou heraldickou svou rázovitostí i náčrtky interiérů“.

Po Českém ráji se šířily též korespondenční lístky z německé provenience,

ostatně ty byly svými daty vzniku starší. Na pohlednicích se částečně dá i pozorovat nacionalizace turistiky v českých zemích. Odbor KČT v Turnově se snažil zamezovat dalšímu vydávání a prodeji „*listků německých, které do světa lhou, zapírajíce ryzí českost naší krajiny*“. Vyzýval nakladatele, aby splnili svou „národní povinnost“ a zaměřili se na vydávání českých pohledů. Pro nakladatele však bylo výhodné, a taky se k tomu často uchýlovali, když pohledy se stejnými obrázky tiskli pro Čechy s českými popisky a pro Němce s německými popisky, případně dvojjazyčně. Někde se prodávaly až tři varianty stejného pohledu. V 90. letech 20. století začala být vydávána celá alba s pohledy, již většinou fotografickými.

Nutno dodat, že pohlednice z Českého ráje nebyly používány pouze jako upomínky a pozdravy z cest, často sloužily pouze pro osobní korespondenci a s výletováním neměly nic společného.

/ Antonín Mojsl, Muzejní čtvrtletník

♦ Turnovské kulturní tipy

sobota 5. listopadu, od 17 hodin, Střelnice

BÁSNÍCI TÍCHA 2022

Letošní festival hudební alternativy přivítá uskupení Kluk z Husovky, kapely Nina Rosa, Ladě, Zrní a hudební projekt Polanský & Langman.

pondělí 7. listopadu od 14:00, penzion Výšinka

Turnov známý neznámý

Fotografií a průvodním slovem poputujeme naším městem s fotografkou a cestovatelkou Pavlou Bičíkovou.

úterý 8. listopadu od 10:00, pobočka knihovny na vlakovém nádraží Turnov II.
Netradiční univerzita: Dějiny Turnova (IV. Umění Turnova)

Čtvrtou přednášku uskuteční Lenka Laurynová o turnovském umění z cyklu oblíbené Netradiční univerzity. Přednáška bude zaměřena zejména na sochařské a výtvarné umění.

čtvrtek 10. listopadu od 14:00, Klub aktivní senior, penzion Žižkova
Turnov známý neznámý

Fotografií a průvodním slovem poputujeme netradičně naším městem s fotografkou a cestovatelkou Pavlou Bičíkovou. Pořad se koná v rámci 750. výročí města Turnova. Je určen pro obyvatele penzionu Žižkova a návštěvníky Klubu aktivní senior.

čtvrtek 10. listopadu v 17:00, pobočka knihovny na vlakovém nádraží Turnov II.
Spisovatelé do knihoven: Zuzana Dostálová

Dcera spisovatele, scenáristy a režiséra Zeno Dostála. Vystudovala konzervatoř v Praze a Janáčkovu akademii múzických umění v Brně, obor violoncello. Je členkou Českého národního symfonického orchestru. V roce 2014 založila na facebooku projekt Povídky ze zdi, jehož podstatou je štafetové psaní povídek a jiných literárních útvarů. Za čtyři roky společné práce spolu se spisovateli, novináři a dalšími přišlo na svět 45 textů. V rámci Povídek ze zdi autorka zároveň pořádá pravidelné veřejné čtení, které doprovází na violoncello. V roce 2016 vyšla její prvotina Proč všichni odcházejí. V roce 2018 následovaly romány Johana (spoluautorky Pavla Horáková a Alena Scheinostová) a Hodinky od Ašera. V roce 2020 vyšla její poslední kniha Soběstačný.

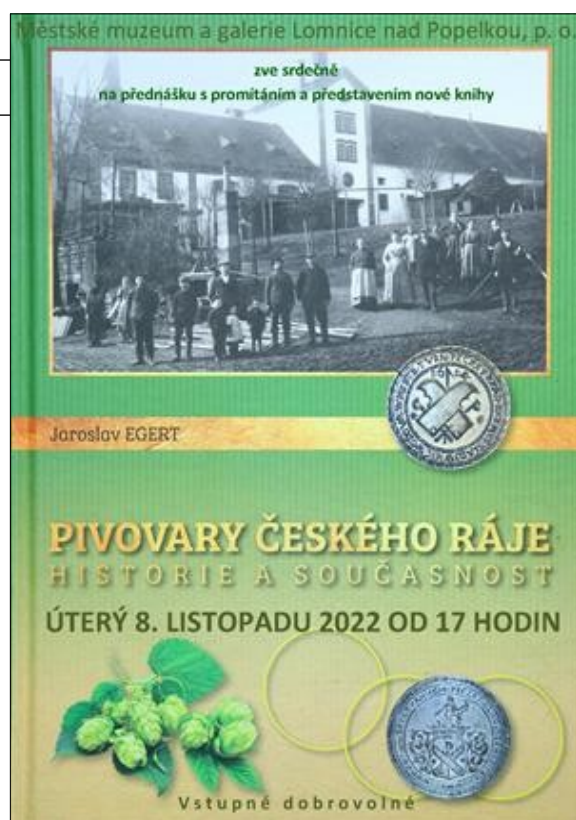
lomnice n/p

♦ **Milionový údržbář**

Francouzská komedie Agentury Harlekýn s Petrem Nárožným v hlavní roli.

8. 11. 2022 od 19 hodin, Tylovo divadlo

♦ **Pozvánka do lomnického muzea na přednášku s představením nové knihy Jaroslava Egerta *Pivovary Českého ráje historie a současnost*, spojenou s promítáním historických dokumentů a fotografií, která se bude konat **v úterý 8. listopadu** od 17 hodin. Nově vydaná kniha, v níž je popsána historie třinácti pivovarů, bude k dispozici v pokladně muzea.**

◆ LIBŠTÁT –

Libštát 700 let (1322-2022)
20. ročník kulturního festivalu Libštské pozdní léto

divadelní klub
Vrchlabí

uvádí divadelní hru

TAK NĚJAK SVĚTÁCI

Kdy: pondělí 7. listopadu 2022 od 19 hodin

Kde: Kulturní dům Libštát

Vstupné: 100,- Kč
studenti 50,- Kč

Na motivy filmové předlohy "SVĚTÁCI", režiséra Zdeňka Podskalského a scénáristy Vratislava Blažka, pro divadelní představení upravil Václav Vondruška.

Klasická komedie je postavena na touze obyčejných kominářů vstoupit do velkého světa doktorů a inženýrů, do světa lamp a lesku velkoměsta, aby nakonec zjistili, že ten velký svět až zas tak velký není. Snad jen má více přetvářky, lži a pozlátka. A po takovém světě naši hrdinové opravdu netoužili. A tak drazě poučení se rádi vrací do svých domovů.

Divadelní hra "Tak nějak světáci" je obohacena písněmi a tanečními křesami.

osoby a obsazení:
Gustav Prouze
Antonín Šropec
Josef Pentyl
Karel Hovorka
Božka
Zuzana
Márcela
Jitka
Trčka
Křehovík
Poněk SNG
Jaroslav Novák, Wcni

Tomáš Měura
Jiří Vlach
Petr Běh
Václav Zelinka
Jitka Pešínová
Jana Štefanová
Jitka Krámpalová
Eliška Půžmanová
Dagmar Svobodová
Přemysl Čáp
Marta Teplý
Jaroslav Dvořáček

Texty písní
Hudbu upravil a nahrál
Choreografie
Světla, zvuk, reklama+marketing
Nápoje

Václav Vondruška
Přemysl Čáp
Jitka Pešínová
Romana Zapletalová
Petra Poláčková

REŽIE MARTINA TEPLÝ

Tak nějak Světáci

7. listopadu (pondělí) od 19 hod., Kulturní dům Libštát

Na motivy filmové předlohy „Světáci“ režiséra Zdeňka Podskalského a scénáristy Vratislava Blažka pro divadelní představení upravil Václav Vondruška. Klasická komedie je postavena na touze obyčejných kominářů vstoupit do velkého světa doktorů a inženýrů, do světa lamp a lesku velkoměsta, aby nakonec zjistili, že ten svět až zas tak velký není. Snad má jen více přetvářky, lži a pozlátka. A po takovém světě naši hrdinové opravdu netoužili. A tak drazě poučení se rádi vrací do svých domovů. Hra je obohacena písněmi Václava Vondrušky a tanečními křesami. Hru uvádí **Divadelní klub Vrchlabí** v režii Martina Teplého. Texty písní napsal Václav Vondruška, hudbu upravil a nahrál Přemysl Čáp, choreografie se ujala Jitka Pešínová.

Vstupné 100 Kč, studenti 50 Kč

♦ Rada města Semily z důvodu vysokých cen za energie a očekávaných zásahů snižujících jejich spotřebu projednala možné úspory při provozu veřejného osvětlení ve městě a schválila zhasínání veřejného osvětlení v okrajových částech města. Jedná se o lokality Na Hlínách, Cimbál, Nouzov, Janeček, Klinkovice, Na Rovném, Bítouchov, Spálov a v lokalitě Ostrova, a to v době 0.00 do 4.00. Vedle toho pak Rada města Semily rozhodla o ukončení nočního osvětlení budovy radnice a kostela sv. Petra a Pavla, stejně tak i znaku města na štítové zdi domu čp. 457 v Tyršově ulici. (Radim Šimůnek, tajemník MěÚ)

♦ Za Jaromírem Hendrychem – všestranným vzdělavcem a milovníkem umění

Dobře jsme se znali mnoho let, ale naše setkávání byla v poslední době vzácná, jenom náhodná a většinou krátká, což byla škoda. Prožívali jsme podobné osudy, byli si blízcí věkem a měli si co říci, protože naše zájmy i názory vzájemně ladily a zdařilá debata každého z nás určitě potěšila. Snad neuplynul ani rok, když jsme spolu naposledy dlouho diskutovali o všem možném na lavičce v parčíku na semilském náměstí u „vodotrysku“. Jaromírovy znalosti z oblasti politiky, historie a především kultury byly obdivuhodné, možná, že jsou někde zaznamenány. Nevím, ale škoda, jestli se zcela vytratily. Jaromír Hendrych 4. září 2022 zemřel.

Narodil se ve Velké Čermné nad Orlicí 22. září 1942. Rodina se záhy odstěhovala do Rokytnice nad Jizerou, kde jeho otec pracoval jako lesník. Jaromír zde prožíval dětství, ale když otec zemřel, bylo mu teprve 11 let, přestěhovala se rodina zpátky do jeho rodiště. Bydleli zde ve skromných podmínkách a úmrtí starší sestry Drahoslavy ve 27 letech bylo další tragédií Jaromírova mládí. Na Jedenáctileté střední škole v Kostelci nad Orlicí maturoval v roce 1959 a svá středoškolská studia ukončil druhou maturitou v Praze na dvouletém nástavbovém studiu osvětové školy.

Po vojně v roce 1963 nastoupil v Semilech do Okresního kulturního střediska, kde se později stal ředitelem. V Semilech se seznámil a uzavřel manželství s milovanou knihovnicí Svát'ou, dcerou vynikajícího českého bryologa Zdeňka Pilouse, pozdější ředitelkou Městské a Okresní knihovny v Semilech. Šťastné manželství obohatily dvě děti, dcera Michaela a syn Vítek, které byly stálou radostí rodičů.

Při zaměstnání vystudoval na Karlově univerzitě v Praze sociologii. Tak Jaromír zapustil v Semilech své kořeny a vykonal zde mnoho dobrého, i když normaliza-

ce po roce 1969 postihla jeho i celou rodinu. Za svoje statečné názory a postoje v roce 1968 z ředitelování v OKS nic nezbylo, a donucen ke změně profese, odešel do zemědělství, kde svoje schopnosti vbrzku uplatnil jako ekonom.

Jaromír Hendrych byl znalcem a velkým milovníkem divadla, což dokazoval nejen v kolektivu semilských ochotníků, jako výborný herec i režisér, ale též jako učitel dramatické výchovy na LŠU, zde působil skoro 20 let, a úspěchy sklízel i na semilském gymnáziu, kde vedl dlouhodobě divadelní kroužek a také vyučoval divadelní výchovu jako nepovinný předmět už v době svobody.

V ochotnickém souboru Divadlo I. Olbrachta (DIO) v roce 1988 znamenitě režíroval Gogolova Revizora, a sám výborně zahrál Chlestakova, takže hra byla nominována na Jiráskův Hronov, což byl největší poválečný úspěch semilských ochotníků. Další úspěšné Jaromírově režii se těšily i další inscenace např.

Čapkovy hry Loupežník nebo Ze života hmyzu.

Velice záslužná byla Jaromírova činnost se studenty na GIO s bohatou a pestrou dramaturgií, a to v normalizační době, když každý rok se kvalitně nastudovala a v aule předváděla nová hra i v několika reprízách: např. Goldoniho Poprask na laguně, bří Čapků Lásky hra osudná, Mlejnkův Vandr do světa na motivy Komenského Labyrintu světa a ráje srdce, scénické montáže ze světové i domácí dramatiky (Camické a jiné divadlo, Klobouk ve křoví). S velkým úspěchem se hrála Poslední pohádka aneb Komedie z kufru zakázaného emigranta Jana Vladislava, což byl tenkrát statečný počin, který našťastí prošel. Divadlo povzbuzovalo, Jaromír ho bral jako lék v těžké době, a to jak pro sebe, herce i diváky, byť vedení školy hibernovalo, takže bez zájmu neškodilo. Na GIO vchoval i vynikajícího herce Luboše Hlouška, pozdějšího absolventa DAMU, jehož naděje ukončila tragická smrt.

Jaromír Hendrych měl bohatou knihovnu, důkladně studoval a znal nejen historii umění, ale historii všeobecně, byl sběratelem grafiky, obrazů, numismatikem, filatelistou – zkrátka velice a všestranně vzdělaným člověkem. I když jeho urna bude uložena do hrobu na hřbitově v Lázních Toušeň vedle milované manželky Svatomíry, zanechal v Semilech hlubokou stopu, a my nesmíme zapomenout, i když vděk rychle stárne.

/ Miloš Plachta, Semilské noviny

♦ Odešel Ladislav Tázlar – mistr hodinář a vážený občan (26. 6. 1932–13. 9. 2022)

Ještě v červnu přáli k devadesátinám Ladislavu Tázlarovi jeho nejbližší, přátelé i nejvyšší představitelé našeho města hodně zdraví, stále profesní uplatnění, kulturní zážitky z krásné hudby, a dokonce i úspěšné sportování, vždyť byl nejstarším aktivním semilským sokolem. Přáli jsme Lád'ovi, aby žil stále naplno, byl optimistou, a to navzdory nemoci, jež ho v poslední době omezovala, a s níž musel bojovat. A nebyl by to marný boj, kterému jeho nejbližší a přátelé věřili, kdyby jeho vůli a naději nezmařilo nečekané další onemocnění. Obdivovali jsme jeho sebekázeň, přísnost a přesnost, a to nejen v řemesle, jež hraničí s uměním chirurga, smysl pro pořádek a spravedlnost, umění jednat se zákazníkem a být laskavým profesionálem, a to v bílém plášti v obchodě i v hodinářské dílně a ve

společnosti byl vždy elegantně oblečen, pokaždé s úsměvem ve tváři. Kvalitu jeho hodinářského umění, které si po českých školách ještě vypiloval v 60. letech ve firmě Omega ve švýcarském Bielu, dokumentuje pozoruhodný příběh, který začal vykradením jeho auta v Rovensku p. Tr., z kterého mu zloděj ukradl cenné švýcarské náramkové hodinky Heuerky. Byly jeho miláčkem, a tak se trápil nejen pro jejich stopade-sátitisícovou hodnotu, ale také kvůli vztahu k nim. Za osm let beznadějného trápení se stal zázrak, když zloděj, někde až od Mladé Boleslavi, mu jeho Heuerky přinesl do opravy. Pan Tázlar hodinky hned poznal, rozzářil se a srdce zaplesalo. Měl na ně všechny vlastnické dokumenty, takže nebylo co řešit. Překvapený zloděj se přiznal, možná i zastyděl, a bez dlouhých řečí hodinky majiteli odevzdal, když předtím sháněl jejich opravu po celé zemi, ale až v Praze dostal doporučení na znamenitého semilského hodináře Ladislava Tázlara, který jako jediný to dokáže. Ještě nikde nebylo zmíněno, že Ladislav Tázlar s nadšením přivítal politické změny po roce 1989, do kterých se v Semilech aktivně zapojil v Občanském fóru.

Tenkrát s Josefem Zdražilem a s autorem tohoto vzpomínání, tedy ve třech, přemluvili Václavu Kodejšovou, aby se ujala funkce předsedkyně ONV v Semilech. A bylo to dobře! A také se málo ví, že až do roku 1992 byl poslancem Východočeského krajského národního výboru za okres Semily. Ano, milovaná hlava rodiny Tázlarů, výborný hodinář, fotograf a rodinný kronikář i kraso-

pisec, sportovec – sokol, vyznavač krásné hudby byl také politikem a pomáhal městu Semily, které si zamiloval.

Vím, že umíral s jistotou, že jeho hodinářské žezlo převezme jeho vnuk Ladislav Tázlar III. a o životě závěrem dodávám: To hezké, vzácné, dojemné, to vpravdě dramatické v životě je, že uplyne jako voda a potomci pokračují na příkladné cestě, jež nesmí být vyšlapaná.

Když v semilském krematoriu v pátek 23. září květinami obklopená rakev odjížděla, přeplněnou obřadní síní zněla Beethovenova Óda na radost jako oslava vrchovatě naplněného života, který Ladislav Tázlar tak miloval.

/ Miloš Plachta, Semilské noviny

♦ *Bulvár tedy zrovna moc nečtu – a tím méně, abych z něj nějak čerpal. Ale tohle je zajímavá informace deníku Šíp:*

Od smrti podnikatele Jakuba Vyskočila, syna herce Ivana Vyskočila, uplynulo už pět měsíců. Stále však není jasné, co za jeho úmrtím stálo. Zatímco policie se

přiklání k sebevraždě, zdrcený otec věří, že šlo o vraždu. A v přesvědčování patřičných orgánů se nehodlá vzdát.

„Vypadá to, jako když to bylo celé na zakázku. Ještě v únoru, což bylo tři měsíce předtím, psal syn na policii, že se cítí být ohrožen na životě a že ho někdo vydírá. Když je to majitel velké firmy, která vydělává obrovské peníze, tak to je celé jak opsané z devadesátých let. Takzvaná sebevražda, že jo,“ prohlásil Ivan Vyskočil v pořadu Život ve hvězdách.

Podle herce je vysoce nepravděpodobné, že by si syn sám vzal svůj život strelou do srdce. „Já bych se nestřílel do srdce. Střelil se neobvyklým způsobem do srdce, to se takhle střílíte? Našli ho na hrázi rybníka, to je místo jako stvořené pro vraždu. Kdybyste tam vystřelili z kanonu, tak to nikdo neví. Ale já myslím, že tam ho teprve vyhodili,“ domnívá se herec.

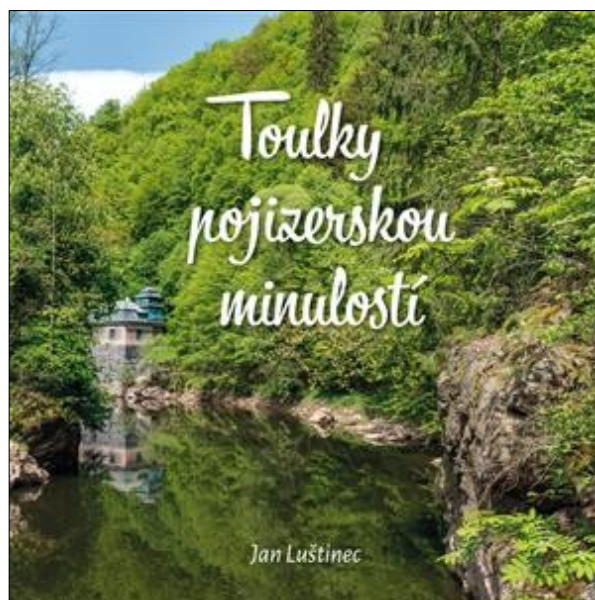
Vyšetřování, které po smrti Jakuba Vyskočila započalo, nebylo podle herce úplně důkladné a některé věci stále zůstávají nevyjasněny. Podle herce smrti předcházela telefonát, na základě kterého jeho syn narychlo odjel na jistou schůzku. Z té se pak už nevrátil. „Zprvč pořád není vyřešen ani jeho telefon. Kdo mu volal, kdo ho vylákal na tu schůzku. Ani to místo nezapáskovali. Ani nedělali pachové stopy, což se vždycky dělá,“ vyprávěl herec, který byl s vyšetřováním natolik nespokojen, že se obrátil na Vrchní státní zastupitelství. „Skutečně mi napsali, že nebyla naplněna má ústavní práva, aby byla objasněna smrt mého syna,“ řekl Ivan Vyskočil, který udělá vše pro to, aby se dopátral toho, co se onen osudný den doopravdy stalo. „Je to hrozná škoda, že odešel. Měli jsme spolu úžasný vztah,“ dodal posmutněle zdrcený herec. (Šíp)

♦ Přednáška Jana Hortvíka o Operaci Anthropoid, jedné z nejvýznamnějších událostí našich novodobých dějin, se uskuteční **3. listopadu v 17:30** v městské knihovně. Bude doplněna Milošem Plachtou a jeho příspěvkem, který ozřejmí odraz atentátu v Semilech. Po skončení besedy nabídne kino Jitřenka projekci obnovené kopie filmu režiséra Jiřího Sequense Atentát z roku 1964 s Radoslavem Brzobohatým, Rudolfem Jelínkem, Ladislavem Mrkvičkou, Ludškem Munzarem, Jiřím Kodetem a Josefem Vinklářem v hlavních rolích.

♦ Semilské kulturní tipy:

9. listopadu 19 hodin, KC Golf
TUKTUKEM Z THAJSKA PŘES PŮL SVĚTA AŽ NA MORAVU!

10. listopad, 17 hodin, čítárna knihovny
TOULKY POJIZERSKOU MINULOSTÍ
Zveme na představení nové knihy *Toulky pojizerskou minulostí* s regionálním historikem Janem Luštincem. Vydejte se s spolu s námi na putování Horním Pojizeřím od pramene Jizery po Železný Brod. Čítárna knihovny od 17 hodin.

CHARITATIVNÍ AUKCE VÝTVARNÝCH DĚL PRO HOSPIC

Aukce obrazů, jejíž výtěžek připadne Domácímu hospicu 14 pomocníků. Dražená díla si můžete prohlédnout na www.hospic-semily.cz/aukce.

10. listopadu, 17:00, Muzeum a Pojizerská galerie Semily

11. listopadu, 19:00, KC Golf

JAZZ CLUB PARTY – JAZZ POD KOZÁKOVEM

Páteční hudební večer 36. ročníku festivalu Jazz pod Kozákovem bude laděný do rytmů energického jazzu, R&B, Soulu a Blues. Účinkujícími tohoto rytmicky nadupaného večera budou kapely Eniesa / SK, Liron Meyhas Trio / ISR a What the Funk / CZ. Upozorňujeme na možnost pořízení zvýhodněné vstupenky na oba festivalové dny.

12. listopad, 19:00, KC Golf

SLAVNOSTNÍ VEČER – JAZZ POD KOZÁKOVEM

36. ročník jazzového festivalu. Slavnostní večer věnovaný jazzu a svobodě zahájí Ondřej Ruml & Jazz Quintet – „Jdeme na Ježka“. Následovat bude jazzová legenda Martin Kratochvíl Jazz Q. V předšálí navodí příjemnou jazzovou atmosféru Miniband ZUŠ Semily a Šumný jazz. Mimořádnost večera podpoří i degustace přívlastkových vín s Klubem přátel vína v Semilech.

semilsko

♦ VYSOKÉ n/J – NAKLÁDÁNÍ VYSOCKÉHO ZELÍ

Jak je u nás v Loužnici tradicí, většina našich obyvatel v tento čas vyráží do hor, většinou do Sklenařic a Zlaté Olešnice, a nakupuje „vysocké zelí“, které bude v „zelňákách“ po celou zimu a budeme si na něm všichni rádi pochutnávat.

A začátkem prosince se uskuteční i soutěž o jeho nejlepší naložení a chuť.

A co to Vysocké zelí vlastně je? Hlavatka – odborný název pro Vysocké zelí.

K podzimnímu pohledu na Sklenařice, Paseky nad Jizerou, Horní Tříč a Roprachtice patří proužky políček se zelím, kterému tam říkají hlavatka. Jejich fialová až modrá barva je mezi zelení luk a hnědí okolních polí nepřehlédnutelná.

O pěstování zelí jako jedné ze zdejších základních potravin existují doklady ze 17. století. Bylo tu pěstováno dříve než brambory. A čím je zvláštní, jedinečné?

Po odstranění krycích listů vynikne špičatý tvar hlávky. Vysocké zelí má být jemnější, křehčí, ale hlávka přitom musí být tvrdá, kompaktní, bez velkých vzduchových mezer mezi listy. A hlavně špičatá. Kde se vzala vysocká hlavátka, o tom se mínění jednotlivých pěstitelů různí a literární prameny jsou skoupé. „Zelí má na poli vydržet co nejdýl, aby se zbytečně nekazilo při skladování. Když jsou na podzim deště a hlavičky nejsou dost zatočený, v listech je pnutí a ta tvrdá hlavička bouchne. Vysocký zelí narůstá až po půlce léta a na podzim, záleží na počasí. Roste, dokud opravdu nemrzne. Zelí musí mít sluníčko, vítr, a musí ho hospodář mít rád. Jak něco opomenete, zanedbá dva tři dni, už se to projeví. A taky musí mít Krkonoše rád. Hory a lidi.“

Možnosti použití zelí v kuchyni se je nepřeberně, hlavně za syrova: Zelí se nakrájí nadrobno, jako hlávkovej salát, s jogurtem, nebo s kyselou zálivkou, se smetanou, ale to si každá rodina dělá podle svého a tyto recepty se děti z babičky na dceru a pak na vnučku.

A jak se nakládá?

Do sudu se zelí pěchuje dřevěnou palicí.

Krouhání většinou obstarává stroj nebo ruční krouhač zelí. Pak probíhá proces kvašení, probíhajícího při nižší pokojové teplotě, skoro k hotovému výrobku.

Několik tipů a rad na DOMÁCÍ KYSANÉ ZELÍ

Na 1 kg zelí – 20 g soli, špetka kmínu, 20 g cibule (i více, dle chuti), 10 g cukru a dále pokud chceme, jsou dobré jablka a jeřabiny, příp. hořčičná semínka.

K nakládání vybíráme pevné podzimní a zimní zelí.

Odstraníme povrchové listy a košťál. Zelí nakrouháme (nebo nakrájíme na max. 5 mm pásky) a pěchujeme do kameninových nebo skleněných nádob (osvědčená je 5 litrovka a pěchují to sevřenou pěstí, na které mám 2 igelitové sáčky). Při plnění zelí v jednotlivých vrstvách dáváme trochu soli, cibuli, krájená jablka na plátky, případně hořčičné semínko, kmín, případně trochu cukru, ale opatrně. Při pěchování se tvoří šťáva, které přebytek odléváme do hrnku a po napěchování sklenice zelí zapřičíme např. porcelánovým (ne kovovým!!!) hrnkem a s vrchu zacvakneme víčkem (i poškozeným), které na 5litrovce původně bylo. Můžeme také použít prkénko apod., na které dáme závaží. Zelí musí být pod hladinou šťávy. Pokud jí máme málo, dolijeme roztokem (na 1 l vody 10g soli). Nádobu se zelím uložíme do suché a asi 20 st. C teplé místnosti, nejlépe tmavé, protože světlo kvašení zelí škodí na vitamín C. Do 3, až 5 týdnů je zelí vykvašené. Můžeme odebírat i dříve, pak je bohatší na cukry. Důležitá je čistota při postupném odebírání zelí. Pak nám vydrží v chladu i do jara. Aby zelí příjemně chutnalo, dávají se někde do něho i dobrá vonná jablka, hrozny nebo kdoule.

Aby se zelí nekazilo, je radno občas je zalít převařenou slanou vychladlou vodou. Tvoří-li se na zelí plíseň, je nutno ji sebrat a pak do odvaru na povrchu zelí se nacházejícího nalít 1/3 l dobré kořalky, čímž se zničí plísňová houba. Mezi nepříznivé procesy při kvašení patří například nedostatečná tvorba bakterií mléčného kvašení nebo brzdění jejich množení. Dále je to tvorba kyseliny máslové. Bakterie máslového kvašení se za normálních okolností nemnoží, protože klíčení spor je zastaveno poklesem pH. Tvorbu rozkladných produktů bílkovin zapříčiňují proteolyty.

Patří k početným druhům bakterií, které se vyskytují už na začátku kvašení. Důsledkem jejich činnosti je tvorba nepříjemné chuti a prchavých produktů látkové výměny, jako je sirovodík nebo amoniak. Slizovitost zkvašeného zelí vzniká především kvasinkami rodu *Candida*, které vytvářejí typická vlákna. Vyskytují se většinou jen v horní vrstvě zelí, protože ke své výživě potřebují kyslík. Vytvářejí silnou šedobílou nebo smetanově zbarvenou vrstvu se slizkým povrchem. Pokud se kvasinky rozmnoží masivněji, je zelí cítit po droždí. Nejlepší ochrana proti slizovatění je vzduchotěsnost, protože všechny druhy mikroorganismů, které ji vyvolávají, nemohou existovat bez kyslíku.

/ Jana Matěásková, Loužnický zpravodaj

Podívejte se jak pěstují a nakládají u Holců ve Sklenařicích :
<https://www.zkvaseno.cz/zeli>

jilemnicko

♦ **ROKYTNICE n/J** – A podíváme se znovu na stránky *Rokytnického zpravodaje* na další už neexistující hostinec.

Dům v Dolní Rokytnici čp. 307 býval původně hostincem a kadeřnictvím Štefana Endta. Nabízel výborné vyztřálé trutnovské pivo z místního pivovaru, pravá rakouská a maďarská vína, likéry a nealkoholické nápoje.

V létě mohli hosté využívat letní terasu a hudební produkci z orchestrionu.

Extra pokoj s novým kulečnickým stolem, prostě *mimozemské ubytování*, jak se píše v reklamním letáku z roku 1908.

Později byl dům přestavěn a vlastníkem byla paní Haneyová, roz. Palmová, a provozovala zde Hostinec Palme.

V současnosti je dům v soukromém vlastnictví.

/ Mirek Novák, Rokytnický zpravodaj

krkonoše

♦ V nitru Sněžky skončily hlavní práce, zavalená štola je vyčištěná

Důlní práce na zpřístupňování dalších prostor historického důlního díla Kovárna v Obřím dole v Krkonoších jsou hotové. Zavalená štola Prokop z 50. let minulého století na dně Obřího dolu je vyčištěná, stavbaři montují nerezová schodiště a žebříky pro návštěvníky. Stavbaři na současném projektu začali v nitru Sněžky pracovat v září 2019 a stavebně by chtěli mít hotovo do konce letošního roku. S uvedením díla do pravidelného návštěvnického provozu jeskyňáři počítají v roce 2024.

„Do 30. listopadu by měly být stavební práce dodělané. Přes zimu připravíme doprovodné věci, jako například brožuru, manuál pro průvodce, informační cedule nebo webovou stránku,“ řekl Radko Tásler ze společnosti Speleo Albeřice, která podzemí Sněžky před lety zpřístupnila. Zkušební provoz by podle něj mohl začít v roce 2023. „Samotnému otevření dolu v roce 2024 bude ještě předcházet úprava stezky lesem nebo zkušební exkurze,“ řekl.

Celkové náklady na obnovu a zpřístupnění historického dolu dosáhnou více než 19 milionů korun, z toho asi 85 procent pokryje evropská dotace. „Dosud se proinvestovalo zhruba 16 milionů korun,“ řekl Tásler.

Podstatou současného projektu je uvolnění zavalené štoly Prokop, rozšíření prohlídkové trasy a vytvoření expozice věnované geologickému profilu lokality Kovárna v nitru Sněžky a kulturním a historickým souvislostem. Důl Kovárna byl před uzavřením kvůli rekonstrukci v roce 2017 významným turistickým cílem východních Krkonoš.

Stavební práce byly rozdělené do tří etap. V první etapě stavbaři pracovali na zpřístupnění štoly Prokop. Ve druhé vyklidili skalní úsek štoly a ve třetí namontují konstrukce nerezových žebříků do tzv. Mezipatra, čímž se propojí Mezipatro, kde byl před zahájením prací vstup, se štolou Prokop. Podzemí je tak pro stavbaře již průchodné od shora až na dno Obřího dolu, kam ústí v minulosti zavalená štola Prokop s pozůstatky důlní železnice.

Návštěvníci po zpřístupnění podzemí vejdou současným vchodem, dole vyjdou a lesem po pěšině se dostanou zpět nahoru. V nově zpřístupněných prostorech turisté uvidí důlní techniku z 50. let minulého století, kterou tam horníci nechali. Ze zavalené štoly Prokop bylo podle Táslera vyvezeno na 500 metrů krychlových zeminy, která byla použita na zarovnání zářezu vzniklého v terénu na povrchu po zavalení štoly. „Pracuje se v nejprísněji chráněné zóně Krkonošského národního parku,“ řekl. Podmínkou podle něj bylo, že nevznikne nová halda. Důl Kovárna před uzavřením v roce 2017 nabízel dvě návštěvnické trasy, trasu A a od roku 2011 náročnější trasu B, kdy turisté mohli po žebřících do mezipatra, které vzniklo při průzkumech v 50. letech a kde je menší část tehdejší důlní techniky. Návštěvnická sezona trvala od července do konce srpna. Důlní dílo se na zimu tradičně zazimovávalo. Zbytek roku bylo podzemí přístupné po domluvě. V Obřím dole se především v 19. století těžily arzenové a měděné rudy.

(Simona Knotková, Náš REGION – ČTK; foto Jan Stejskal, Creative Commons)

Valečov u Mnichova Hradiště (...) Umělecké pohlednice akad. malíře K. V. Mutticha. Cartes Liberales V.K.V. Odesláno 1915

**Loužnice – pohled na pekárnu pana Maška a hostinec U Šídů (U Studničků).
Foto Otahal, Držkov. Repro *Loužnický zpravodaj***

Sychrov

**Foto B. Jakoubě.
SG Velký Šenov.
Panorama Praha.
Nedatováno.**

**Český ráj – Sobotka –
zámek Humprecht
s musem.
Orbis. Nedatováno**

♦ JIČÍN – Listopad v Masarykově divadle

Vojta Dyk a Tatiana Dyková tvoří pár ve skutečném životě a nyní i na jevišti. Konkrétně v bláznivé grotesce Slepice na zádech o šílenství, k němuž vás dožene manželství. Představení divadla Ungelt režíroval jejich herecký kolega Jaromír Dulava a vy se můžete přijít pobavit **v pondělí 7. listopadu.**

Ondřej Havelka a jeho Melody Makers nás **9. listopadu** opět vezmou na výlet do vrcholné éry bigbandového, nebo jak oni říkají, nylonového swingu.

17. listopad je státním svátkem i pravidelným termínem tradiční taneční soutěže O cenu města Jičína. Každoročně se jí účastní více než sto párů doslova z celé republiky ve všech věkových a výkonnostních kategoriích. Slavnostní zahájení celodenního tanečního klání proběhne v 9 hodin.

Na sobotu 19. 11. připadá celorepublikový projekt Noc divadel. V Jičíně tentokrát připadne hlavní role letošnímu jubilantovi, divadelnímu souboru Srdíčko.

V 19 hodin uvede pro dospělé publikum svoji adaptaci klasické předlohy Dekameron. Když se doslova pod jednou střechou sejdou dva geniové svého oboru, jakými byli „černý anděl poezie“ Vladimír Holan a „národní klaun“ Jan Werich, může být zaděláno na velké drama.

Z legendární vily na Kampě se stává kolbiště pro souboj dvou eg a zcela odlišných charakterů.

Představitelé hlavních rolí Miroslav Hanuš a Luboš Veselý byli za své strhující výkony nominováni na Cenu Thálie 2020. Inscenace Hadry, kosti, kůže, kterou uvádíme 21. 11., získala prestižní Cenu Marka Ravena.

24. listopadu vás sopranistka Irena Pohl Houkalová a klavírní virtuóz Karel Košárek zvou na koncertní večer Láska a život ženy, inspirovaný krásou českého a moravského folkloru v dílech mistrů české a německé vokální a klavírní tvorby převážně 19. a 20. století. Koncert v Porotním sále zámku začíná v 18 hodin.

Knihovna
Václava Čtvrtka v Jičíně

Vás zve na
Uvedení knihy
Dany Beranové
Zpěv Straků

středa
9. 11. 2022
18 hodin

vstup
zdarma

fantasy

Večer s hudebním doprovodem, překvapením, drobným občerstvením a soutěží o knihu
Prodej knihy za sníženou cenu

Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně
Strožická 401, 506 01 Jičín, tel. 485333333
<https://knihovna.jicin.cz>
e-mail: knihovna@knihovna.jicin.cz

◆ HOŘICE –

◆ DOBŠÍN / LIBOŠOVICE – Údolí Plakánek u hradu Kost aneb oblíbené povídání Václava Zieglera na říjen

Dnešní exkurze vás zavede do jednoho romantického údolí v Českém ráji, do údolí Plakánek, které se rozkládá mezi hradem Kost a Střehomí. K hradu Kost se dostanete veřejnou dopravou (autobusem) nebo zájezdovým autobusem. Odtud již budete pokračovat pěšky Plakánkem po červené turistické značce až do Střehomí, kde na vás může čekat váš zájezdový autobus, nebo můžete pokračovat přes Betlem a Osek do Sobotky, odkud odjíždějí jak autobusy, tak i vlaky. Celá exkurze od hradu Kost do Střehomí je asi 3 km, chcete-li dojít až do Sobotky přidáte si dalších 2,5 km. A protože jste zdatní, tak to všechno hradě zvládnete. Připravte se však také na to, že budete procházet zvláště chráněným územím a že se budete muset podle toho chovat.

Údolí Plakánek není jen romantické kaňonovité údolí, opředené mnoha pověstmi, ale také téměř dokonalý profil v horninách svrchního turonu až spodního coniacu české křídové pánve (stáří zdejších hornin se pohybuje okolo 70 milionů let). I když jsou zde zkameněliny vzácné, není vyloučeno, že můžete v úlomcích zdejších hornin objevit jádro mlže či amonita. Jsou zde však velmi zajímavé profily skalami, na nichž je dobře vidět, jak se zdejší horniny v křídovém moři ukládaly, nebo jsou zde velmi zajímavé hydrogeologické jevy jako prameny či studánky. Celou cestu vás bude provázet tok říčky Klenice, na jejímž toku je lidskou rukou vytvořeno několik rybníků, jeden z nich i v Plakánku. A ve Střehomí stojí na jejím toku i krásný starý mlýn, známý hned z několika filmových pohádek. Tak se nebojte kilometrů a vzhůru za poznáním.

Kaňonovité údolí Plakánek je zahloubeno, ostatně jako řada dalších zdejších údolí, do mírně zvlněné paroviny Vyskeřské plošiny. Jeho východní okraj tvoří význačný střehomský zlom SV-JZ směru. Odčleňuje k jihovýchodu ukloněnou kru Žehrovských skal, kam patří i údolí Plakánek od bousovské kotliny a markvartické plošiny. Z Vyskeřské plošiny vystupují ojedinělá tělesa třetihorních vyvřelin (např. Vyskeř, Mužský) a tzv. čertových zdí, z nichž nejdůležitější byla Čertova zeď v Žehrovském lesu (dnes již dávno vytěžená). Kra Žehrovských skal představuje rozlehlý areál kvádrových pískovců a jílovců svrchního turonu a spodního coniacu, které jsou právě velmi dobře přístupné v Plakánku. Říční tok, který Plakánek vyhloubil (říčka Klenice), přibírá zde údolní prameny a postupně mohutní tak, že na jejím toku byly založeny četné rybníky, první už v blízkém okolí hradu Kost, a další pak v Plakánku a ještě další pak až ve Střehomi.

Od restaurací a dalších atrakcí pod hradem Kost sejdeme směrem vlevo sejdeme po červené turistické značce do údolí Plakánek. Je hned několik pověstí, proč se toto údolí tak nazývá, ale nejspíše je to od toho, že zdejší skály „pláčí“. Na dně údolí se setkáme s četnými údolními prameny. Ale jsou i jiné, romantické pověsti. My však jdeme za geologickými zajímavostmi. První část cesty ke skalám v údolí prochází širokou nivou Klenice, ze které je krásný výhled na hrad Kost.

Již tady, po pravé straně cesty, jsou na úpatí skal zřetelné údolní prameny. Pramen je vývěr podzemní vody na zemský povrch. Podzemní voda prostupuje místními propustnými horninami (tzv. kvádrovými pískovci) a vytéká potom v nejnižších místech údolí, nebo tam, kde narazí na nepropustnou jílovcovou vrstvu. Takovému prameni říkáme sestupný. S takovými prameny se setkáme v Plakánku ještě mnohokrát!

Pojďme se však podívat blíže na kvádrové pískovce. Vystupují od nás vpravo i vlevo a jsou nápadně zřetelnou vrstevnatostí. Ta je ostatně vidět na všech zdejších skalách. Vrstvy jsou od sebe oddělovány vrstveními spárami a jejich vystupující část je zaobleně zakončena zvětrávacími procesy. Když se podíváme na vrstvy zdejších pískovců, zjistíme, že jsou si horniny nápadně podobné svou hrubozrnností. Tvoří je poměrně velká křemenná zrna, někdy i malé valouny. Vezmeme-li si však tyto vzorky pod lupu uvidíme, že se přece jen v něčem liší. Někdy jsou křemenná zrna zaoblena, v jiné vrstvě jsou ostře zakončena, v jednom vzorku je více tmelící hmoty, jinde méně, jednu tmelící hmotu tvoří světlý až světle šedý kaolinit, jinou rezavý limonit. Složení pískovců v jednotlivých vrstvách ukazuje na rozdílný vznik vrstev. Vždy šlo o rozdílný materiál, který řeky přinášely do moře podle toho, jaké horniny byly na pevnině zvětralé, o jak dlouhý šlo transport a také i o to, jaké byly podmínky v moři.

A hodně fotografujte či zakreslujte, zdejší profily jsou velmi instruktivní. Naše cesta vás dovede k soutoku Klenice s malým levostranným bezejmenným přítokem. Tady pod skalami, tvořenými kvádrovými pískovci, vystupuje na jejich bázi vrstva vápnatých jílovců s písčitou příměsí. Jde o nejspodnější část teplického souvrství české křídové pánve, ke kterému tady přináležejí i zdejší kvádrové pískovce. Jílovce jsou šedé až šedožluté barvy, a ony způsobují, že na dně údolí vyvěrají prameny. Pokud se vám to podaří, odeberte si vzorek těchto jílovců.

Nyní přebrodíme říčku na její pravý břeh a cesta vás zavede ke zdejšímu rybníku. Jako každý rybník je dílem lidských rukou, hráz přes údolí je vzdálená asi 300 m. Nad rybníkem, který sloužil k chovu kaprů již před třicetiletou válkou, se opět vypínají skalní útvary kvádrových pískovců. Tady, při cestě po břehu rybníku, můžeme dosti často najít úlomky zdejších pískovců. Vezměte si vzorek a další si prohlédněte, jestli neobsahují zkamenělinu. Když si všimnete blíže pískovců, zjistíte, že ani vrstvy tady nebyly ukládány vodorovně. Ve vrstvách jsou mírně šikmo ukloněné vrstvičky. Říkáme tomu zvrstvení. Zvrstvení je uspořádání usazovaného materiálu uvnitř vrstvy. Jsou-li vrstvičky ukloněny šikmo, jako je to tady, říkáme tomu šikmé zvrstvení. Je následkem ukládání materiálu v neklidném prostředí, například v deltě řeky. Většina dnešních badatelů soudí, že právě kvádrové pískovce našich skalních měst vznikly jako usazeniny říčních delt. Tomu odpovídá nejen šikmé zvrstvení ve vrstvách, ale také třeba hrubozrnnost materiálu.

Nedaleko za hrází rybníku se nachází studánka Roubenka. Kdo čte verše Fráni Šrámka, určitě ten výraz zná. Jenže Roubenka má své jméno mnohem starší, středověké. I Roubenka je sestupným pramenem. Když si dobře všimnete jejího založení, uvidíte, že je v pískovcích. Tady vrstva jílovců je poněkud hlouběji, takže studánka vznikla v zářezu pískovců a voda se tu hromadí od spodu, od nepropustné vrstvy jílovců. Ochutnejte zdejší vodu, z Roubenky je báječná a osvěží!

To už se blížíme do Střehomi. Máte-li štěstí, najdete otevřenou občerstvovnu, jinak byste museli pokračovat až do Oseka nebo Sobotky. Naše exkurze končí.

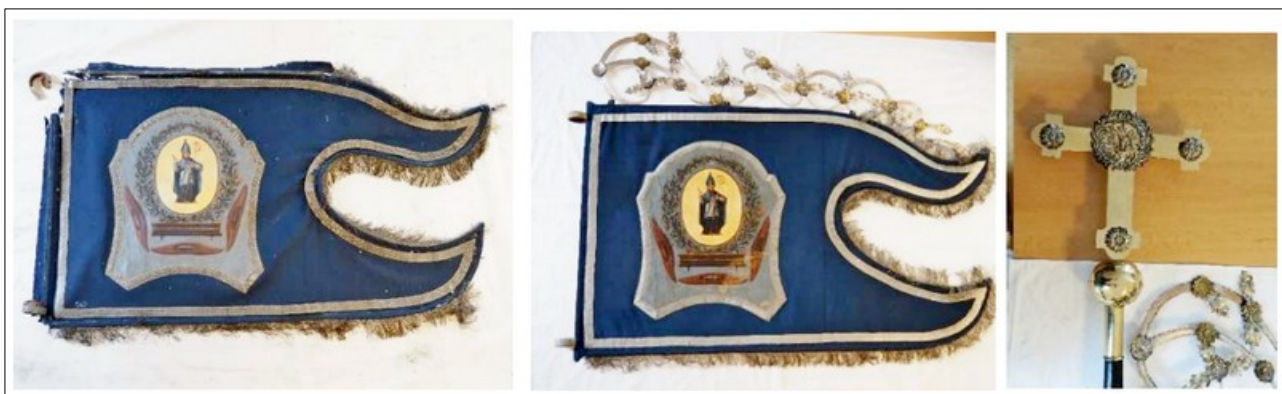
Nezapomeňte kreslit a fotografovat. Za Střehomí se vám ukáže mírně zvlněný kraj, z něhož vystupuje čedičová kupa se zámek Humprechtem. Je to bývalá sopka a zámek tu byl postaven v 17. století Humprechtem Černínem a podle něho se jmenuje. Do Sobotky vám zbývá necelý kilometr. Tak vzhůru na cesty!

/ Václav Ziegler, pro webové stránky Geoparku UNESCO Český ráj

♦ **ŽELEZNICE** – *Železnice je moje nejmilejší městečko na Jičínsku. A tak se trochu stydím, že jsem na pár měsíců zapomněl sledovat městský zpravodaj. Nu, teď jsem to napravil a ze dvou nejnovějších čísel jsem pro vás vybral dva příspěvky, které mne nejvíc zaujaly...*

♦ Letos se nám opět podařilo získat dotaci na restaurování dalšího předmětu z naší sbírky. Získali jsme z dotačního fondu Královéhradeckého kraje – Podpora činnosti a vybavení muzeí a galerií v Královéhradeckém kraji – částku 76 tisíc korun na restaurování korouhve cechu tkalcovského a mezulánického. Celková částka restaurátorské činnosti byla 121 555,- Kč, rozdíl 45 555,- Kč byl uhrazen z rozpočtu města. Jde o velmi vzácnou sbírku cechovních předmětů, kterou nám zanechali předchozí generace města Železnice a naší povinností je, starat se o ně a předávat tyto historické hodnoty dalším generacím. Myslím, že by byli naši předkové na nás pyšní, včetně „pana učitele“ Václava Kozáka.

Kronika města Železnice – zápis 15. 8. 1928 – Václav Kozák ...Po zrušení cechů vedly tyto sice život svůj ještě dále, noví členové však již nebyli přijímáni a smrtí členů umírá i spolek. Veškerý majetek stal se pak vlastnictvím posledních členů a odtud si vysvětlíme, jak těžko se nám věci některého cechu pro místní museum sbíraly, a že například z majetku cechu řeznického jsme nesehnali kromě dvou oltářních figur dosud ničeho. Dnes bylo by si jen přát, aby všechny památky na cechovní život a tím i na život občanů železnických, uloženy byly v železnickém muzeu a uchovány tak jejich potomkům. Doufáme, že se nám to podaří, neboť poslední žijící členové cechů těchto odkázali věci tyto zdejšímu muzeu a předání listiny uloženy jsou na městském úřadě. Václav Kozák

Listiny jsou nyní uloženy v Okresním archívu v Jičíně a Vlastivědné muzeum eviduje něco přes sedmdesát cechovních předmětů. Nyní jsou uloženy v depozitářích, po dokončení rekonstrukce muzea, budou opět vystaveny v nové expozici Cechy v Železnici. Když se tu zmiňuji o cechovních předmětech, tak letos

uplynulo 425 let od založení pravděpodobně prvního cechu v Železnici. Jedná se o cech ševcovský, který byl v Železnici založen v roce 1597. Zachovány jsou artikule (řád) železnických ševců z roku 1597 a původní pečeť s vyznačeným datem 1597.

♦ Železnice před 100 lety

Sobotou 29. července 1922 skončilo, po více než sedmi letech, státní vázané hospodářství, které se týkalo obilí, mouky a obilních výrobků. Na území celého státu se přestaly vydávat tzv. „chlebenky“, které v Železnici nebyly vydávány již delší dobu. Obilí i mouka se snadno koupily ve volném prodeji. Z tohoto důvodu skončila také činnost městské aprovizáčnické komise. Finanční přebytek jejího hospodaření (3 303,- Kč) byl rozdělen

na třetinové dary: Místnímu ústavu chudých, městské veřejné knihovně a chudým místním žákům na zakoupení učebních pomůcek. V roce 1922 začíná se u nás projevovati nejistě sice, ale od dob předválečných přece jen poprvé, stavební ruch. (píše V. Kozák v kronice). Byl postaven dům čp. 317 a to až na okraji železnického katastru u Doubravice a přestavěn domek čp. 151 v Železné ulici. Na obecním pozemku u kostela byl vybudován na náklady

města tolik potřebný transformátor. Z dalších zajímavostí uvedených v kronice: zrušení hostinské koncese pro budovu radnice, zahájení jednání o zřízení autobusové linky Jičín – Lomnice n. Pop., o kterou usiloval jičínský dopravce Alois Fiala a velký požár mlýna Josefa Loudy čp. 77. Z celostátního hlediska byly významným počinem nové mince. Od 18. února 1922 byly dávány do oběhu nové niklové dvacetníky a padesátníky, od 1. června koruny a od 1. listopadu pětikoruny. Byly to první kovové peníze naší republiky. Byly raženy v mincovně v Kremnici a dříve je nebylo možné vydat, protože chyběly potřebné stroje.

Návrhem mincí pověřil ministr financí Dr. Karel Engliš profesora Otokara Španiela.

/ Olga Jakubcová,
Zpravodaj města
Železnice

*A ještě jeden skoro
aktuální obrázek
z muzea...*

♦ TANVALD – Výsledková listina festivalu HAF 2022**HLAVNÍ SOUTĚŽ HAF 2022:****Cena města Tanvaldu: Jaroslav Nykl - Souček****2. cena: Palo Hronček, Diana Wonder - Servírka v akci****3. cena: Martin Bohadlo - Byznys****MINUTA FILM:****1. cena: Danuše Kubátová - V lázních****2. cena: Danuše Kubátová - Nešika****3. cena: Ján Kuska - Zvedavý****PARODIE NA REKLAMU:****1. cena: Lukáš Horáček - HPG - nezbytnost pro všechny rodiče!****2. cena: Zdeněk Patzenhauer - Ani pes to nežral****3. cena: Jaroslava Šťastná - Videoshop****CENA DIVÁKA: Jaroslav Nykl - Souček****♦ HARRACHOV – Měděná kape sv. Alžběty**

Jak jsme se již několikrát zmiňovali, střešní konstrukce kaple sv. Alžběty byla silně prohnílá a držela jen silou vůle. Bylo tedy rozhodnuto provést celkovou opravu střechy včetně zvoničky. Část vazby bylo nahrazeno novými trámy firmou z Chrastavy. Nyní se harrachovští klempíři, tedy firma Pro Complet pustila do rekonstrukce střechy. Při rekonstrukci budou nejprve sejmuty původní plechy, a ještě před pokládkou nové měděné krytiny bude do střešní konstrukce na dřevěné bednění instalována difuzně otevřená membrána DuPont™ Tyvek® Metal. Jejím úkolem je zvýšit ochranu kaple proti nepříznivým povětrnostním vlivům a zároveň také chránit střešní konstrukci před vlhkostí z kondenzované vodní páry. Také zvonice na kapli byla vyrobená nová, přesně podle té 120 let staré a opláštěna mědí. Jako třešničkou na dortu bude po hotové měděné střeše usazena replika jablka a kříže. Klempíři v Červeném Kostelci kříž vyrobili přesně podle původního, také 120 let starého. Kříž a jablko bude

pravděpodobně
pozlacené plátkovým
zlatem. Farář Ivo
Kvapil na pozlacení
věnuje deset tisíc
ze své mzdy. Přidávají
se i další dárci. Přispět
může úplně každý.
Třeba příspěvkem
do pokladničky, která
se teď v době
rekonstrukce nachází
v prodejně skla
u harrachovské
sklárně nebo
převodem
na transparentní účet
č.: 30031-
1263085389/0800.

Předem moc
děkujeme!

Do zvonice kaple
sv. Alžběty bude
ve stejný den

instalována i replika starého skleněného zvonu. Historický zvon bude uchován
v Muzeu skla.

(Lucie Nováková, Harrachovský zpravodaj)

♦ **HARRACHOV – Ski museum oslavilo pět let**

Zdá se to být neuvěřitelné, ale 2. září už uběhlo pět let od otevření nového Ski musea v Harrachově v rekonstruovaných prostorách budovy autobusového nádraží.

Původní Ski museum vzniklo v místě bývalého musea Crystalexu, odkud se však muselo urychleně vystěhovat. Další zázemí musea bylo na několik let v prostorách sklářského musea v Panském domě. Toto místo bylo krásné, důstojné, ale prostorově nedostačující. A tak jsme hledali nové prostory. Standa objevil do té doby téměř nevyužívanou a nikdy nedostavěnou halu na autobusovém nádraží, a i přes moje původně odmítavé stanovisko mě nakonec přesvědčil a v roce 2014 jsme začali museum realizovat. Společně jsme zde strávili během tří let přes šest tisíc hodin.

Původně jsme chtěli museum otevřít v den našich 50. narozenin 2. září 2016.

Nakonec to bylo o rok později. Vše se podařilo též díky ohromné pomoci našeho tatky a díky našim dětem a celým rodinám a kamarádům. Velké díky za odborné stavební a svářečské práce, které zde prováděli zejména Martin Preisler a Karel Zbroj. Dvakrát zde pomáhali též studenti z celého světa díky aktivitě

organizované Danem Hlouškem. Nelze jmenovat všechny, ale díky vám všem se dílo podařilo. A tak přišel den 2. září 2017 a za velké účasti legend z ČR, Polska, Německa, Slovenska i Norska bylo museum otevřeno.

Od slavnostního otevření přibýlo v museu mnoho nových exponátů, takže jejich současný počet je již přes 12 tisíc kusů. Kromě velkého množství lyží, medailí, odznaků a dalších předmětů byla instalována expozice trofejí a fotografií medailistů ze zimních olympijských her a mistrovství světa ve všech lyžařských disciplínách včetně startovních čísel a plakátů z těchto vrcholných soutěží.

V další části nejvyššího patra musea vznikla výstava věnovaná pánu hor Krakonošovi a jeho tradičnímu příjezdu na konci lyžařské sezony. Ve všech patrech musea se postupně obnovují vitríny a výstavní prostory a tím se celá expozice modernizuje a vylepšuje. Díky pamětníkům, příbuzným slavných závodníků a příznivcům z celého světa se sbírky průběžně rozrůstají. A tak už podruhé byl Standa oceněn Klubem sběratelů kuriozit jako nejlepší sběratel v tomto oboru. Museum od jeho otevření navštívilo velké množství vynikajících sportovců minulosti i současnosti, reportáže proběhly v mnoha médiích doma i v zahraničí. Není jednoduché v dnešní hektické době nalákat návštěvníky do musea, ale drtivá většina těch, kteří expozice shlédli, je nadšena a to je podnětem pro naši další činnost. Přežili jsme i dvě sezony bez příjmů díky bláznění a opatření ohledně koronaviru a to nám dodalo sílu pokračovat. Plány jsou, chtěli bychom objekt rozšířit, doplnit prodej suvenýrů, občerstvení, a hlavně přiblížit historii zejména mladším návštěvníkům prostřednictvím novějších technologií včetně interaktivních prostředků. Novinkou od minulého roku jsou medvídci se startovními čísly, které děti v museu hledají a pak jsou za to odměněni malou sladkostí.

Od letošní zimy je museum obohaceno o výstavu nádherných výrobků drátenického mistra Ládi Šlechty.

A do oslavy pěti let musea jsme stihli zkrášlit čelní fasádu objektu dřevěným obkladem. Z toho máme radost.

Do dalších let přejeme museu snad trochu více návštěvníků, ale zejména abychom mohli doplňovat exponáty a trofeje od našich mladých závodníků a abychom měli radost z rekonstruovaných harrachovských můstků a návratu vrcholných světových soutěží do našeho města.

/ Slavíci, Harrachovský zpravodaj

jablonec

♦ Klub Na Rampě slaví čtvrt století

Jen několik hudebních klubů v Čechách se může pochlubit podobně dlouhou historií. V prosinci 1996 proběhla první akce tehdy zřízeného společenství – Klubu Na Rampěv prostoru někdejšího pavilonu A jabloneckého Výstaviště. Letošní sezona je tedy již číslo 26, oslavy čtvrtstoletí Klub posunul o rok z důvodu covidové epidemie a omezení kulturních aktivit v loňském roce.

Vznik klubu

„Hlavní postavou zrodu Rampy byl Roman Rákosník, podporovaný řadou místních přátel – studentů, nadšenců, podnikatelů,“ zmiňuje důležitou osobu spojenou s klubem Milena Bauerová, dramaturgyně Klubu Na Rampě.

Klub od počátku existence nabízel kvalitní koncerty rockové, jazzové i jiné alternativní hudby, mladým jabloneckým kapelám poskytoval zázemí pro první koncerty, probíhal pestrý program s workshopy, filmy, besedami i třeba dodnes běžící Horečkou sobotní noci Petra Vobořila.

„Rampa se brzy stala kultovním místem milovníků dobré kultury všech generací a místem pro setkávání, rande, posezení s přáteli,“ tvrdí Bauerová.

Rampu převzalo JabKO

Od listopadu 2001 tvoří většinu programu klubu Jablonecká kulturní obec (JabKO), spolek založený nejvěrnějšími návštěvníky klubu.

V září 2003 technický provoz klubu převzal Jan Weinert, který na tvorbě programu s JabKO rovněž spolupracoval.

„Rampa během prvních 10 let existence prožila krásné časy, ale i sezóny, kdy přežívala pouze díky nadšení jednotlivců. Vedle nutného shánění financí byl problémem klubu zhoršující se technický stav budovy. Koncem roku 2005 byla zahájena rekonstrukce pavilonu A, navazující na přestavbu celého výstaviště, ze kterého se stalo dnešní Eurocentrum. Provoz klubu musel být přerušen,“ vzpomíná současná dramaturgyně.

JabKO v zájmu udržení kontinuity pokračovalo pod hlavičkou „Rampa v exilu“ v produkci omezeného programu v náhradních prostorách po celém Jablonci.

Další změna provozovatele

V roce 2006 ve výběrovém řízení na nového provozovatele klubu byla vybrána jablonecká firma SUNDISK rodiny Bauerových, která se na chodu klubu podílela již řadu let – jako návštěvníci i členové spolku JabKO.

Milena Bauerová se vedle předsednictví v JabKO stala dramaturgyní a šéfovou klubu a programově navázala na činnost Rampy před nuceným přerušením.

Rekonstruovaný prostor byl otevřen v říjnu 2006, na výzdobě interiéru se podílela řada mladých jabloneckých umělců v čele s Michalem Fleischmanem – některá díla jsou k vidění dodnes.

Letos Sundisk provozuje klub již 16. sezonu, stále spolupracující JabKO slaví 21. narozeniny.

Žánrová pestrost

Klub Na Rampě patří mezi několik muzikanty i návštěvníky hodně ceněných klubů v celé republice pro svůj pestrý program, kvalitní zvuk nebo atmosféru setkávání více generací. Slouží jako zázemí pro koncerty regionálních umělců, stovky místních muzikantů i pozdějších profiků prošly na Rampě desítky ročníky soutěže Stárplej. Přednášejí tu sportovci, cestovatelé, osobnosti nejenom našeho kraje, hrají divadla malých forem, probíhají regionální kola folkových soutěží, workshopy a další. Rádi se sem vrací celorepublikově známé kapely a muzikanti, cestu sem našly i kapely a osobnosti světové, například Joe Bonamassa,

Walter Trout, Cliff Moore, Layla Zoe, basák Rolling Stones Deryl Jones i další spoluhráči světových hvězd se svými menšími projekty, kanadští Death South, ruská Otava Ye“, v letošním roce třeba Martin Barre z Jethro Tull, nesčetné množství angloamerických bluesrockových skupin i kapely z Latinské Ameriky. Oceněním klubu je i mnohaleté členství jeho dramaturgyně Mileny Bauerové v Akademii populární hudby, která nominuje hudební Ceny Anděl. S tvorbou programu Rampy občas Mileně vypomůžou i Luděk Hlásek, Martin Bauer mladší i starší, Radka Pospíšilová. Pestrý program je umožněn i díky finanční podpoře města Jablonec a společností Sundiska Premedis.

Oslavy odloženy o rok

Loňskou jubilejní sezonou klub obnovil činnost po více než roční covidové pauze. A ta letošní, ve které proběhne oslava čtvrtstoletí, odstartovala nabitým programem od poloviny září.

Vrcholem oslav bude víkend 4.–6. listopadu.

V pátek oslavíme čtvrtstoletí s kapelou Wohnout, která byla založena ve stejném roce jako Rampa a je tu častým hostem, v sobotu 5. listopadu od 18 hodin proběhne galavečer oslav. V programu vystoupí několik jabloneckých sestav všech generací, například Ornament, HlaDoKop, Funky Beasts a Maršál Bazén, který doprovodí i další pozvané hosty – mezi nimi třeba Matěj Ptaszek (excelentní bluesman, hráč na foukací harmoniku), Pospý (The Scoffers, Nandey), Týna Hádková (Big O Band), Jan Verl a Andy Letham (Blues Doctors) a další, vystoupí také KÚD Liberec se speciálním krátkým představením, celý večer moderují Martin Kadlec a Pája Žďánská z téhož divadla. Instalována bude výstava programů, fotek, poběží i promítání a obrázky z rampovské historie. V neděli odpoledne zabubnují Rampě do dalších let dětské účastníci bubenických dílniček. Rampa zve všechny Jablonečany i další návštěvníky na svůj tradičně pestrý program jubilejní sezony i listopadový galavečer.

(mb, Jablonecký měsíčník)

liberec

♦ Sto padesát let uplyne v listopadu od narození významného představitele českého secesního symbolismu Františka Bílka. Škála jeho tvorby je velmi široká – působil nejen jako grafik, sochař, řezbář a keramik, ale i jako kreslíř, ilustrátor, autor návrhů knižních vazeb a v neposlední řadě také jako architekt. Jeho obraz s názvem V něm byla trnám korunována vystavuje liberecká Oblastní galerie coby exponát měsíce listopadu.

„Dílo měsíce je vždy něčím výjimečné. Nyní je to právě významné výročí narození Františka Bílka. Vystavená grafika může přivést návštěvníka k zájmu o jeho další dílo,“ říká Květa Vinklátová, náměstkyně libereckého hejtmana. František Bílek se narodil v jihočeském Chýnově a již od dětství se u něho projevovalo umělecké nadání. Vystudoval gymnázium v Táboře a poté odešel studovat malbu k profesoru Maxmiliánu Pirnerovi na AVU v Praze.

Kvůli potížím s vrozenou oční vadou zabraňující Bílkovi rozeznávat některé barvy, přešel na radu svých učitelů na Uměleckoprůmyslovou školu v Praze studovat sochařství, avšak nadále zůstal i studentem Akademie výtvarných umění.

Po získání stipendia odjel roku 1891 studovat do Paříže, kde se seznámil s mnoha umělci, s nimiž ho pojilo celoživotní přátelství; byli jimi Zdenka Braunerová, Alfons Mucha, Luděk Marold nebo Vojtěch Hynais. V té době vznikala Bílkova první díla inspirovaná jeho náboženským cítěním, která však byla negativně ohodnocena stipendijní komisí v Praze v čele s Josefem Myslbekem a Bílkovi bylo stipendium odejmuto. V roce 1893 se stáhl do ústraní a zřídil si v Chýnově sochařskou dílnu, kde tvořil osaměle, vyhýbal se určení směru a slohu i spolkovým setkáním.

Bílek byl hluboce věřícím člověkem a svou uměleckou práci bral jako službu Bohu. V jeho tvorbě převládají náboženské motivy, kdy často spojoval křesťanské a orientální náboženství v pomyslné jednotě

světa a doplňoval svá díla mystickými texty. Grafika *V něm byla trním korunovaná* zapadá přesně do tohoto schématu. Vznikla v roce 1941 a vyjadřuje tísnivou atmosféru dané doby.

„Oblastní galerie Liberec má ve své sbírce zastoupena díla Františka Bílka jak z řad grafiky, kresby tak i z řad plastiky. Je na nich patrné umělcovo žánrové zacílení na náboženské a symbolistní motivy, v případě grafických prací se uchýlil k přírodním a architektonickým motivům,“ uvedla šéfkurátorka Oblastní galerie Johana Kabíčková.

/ Jan Mikulička

♦ V Liberci skončila po dvou letech rekonstrukce městského Liebiegova paláce za více než čtvrt miliardy korun. Radnicí vybraná firma ho ještě musí dovybavit nábytkem a dalším zařízením, což potrvá do konce března příštího roku. Rekonstrukce paláce postaveného před 150 lety jako rodinné sídlo Liebiegů je největší investicí Liberce za poslední roky. Většinu nákladů město platilo

z evropské dotace. Rozlehlý památkově chráněný objekt byl prázdný od roku 2014, kdy se z něj odstěhovala krajská Oblastní galerie.

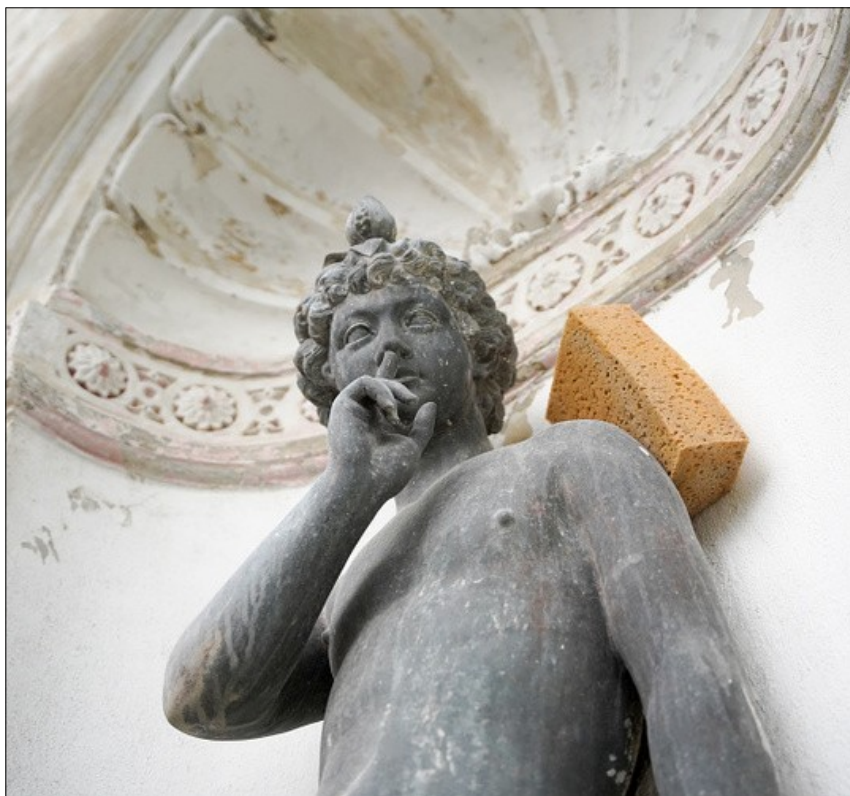
Nově z něj bude městské komunitní centrum určené k setkávání lidí z různých sociálních skupin a všech věkových generací. Stavbaři ho pro tento účel přestavovali od září 2020.

Pokud nenastanou komplikace při dovybavení nábytkem a dalším zařízením, jako komunitní centrum začnou jednotlivé části budovy postupně sloužit na jaře

příštího roku. Na starost bude mít palác městská příspěvková organizace Komunitní středisko Kontakt, která se zahájením plného provozu takzvaného Centra aktivního odpočinku počítá od září 2023.

Uvnitř paláce bude velký sál, výtvarný ateliér s dílnou, výstavní prostory, počítačové a víceúčelové místnosti či dva tělocvičné sály. Bude tam i kavárna nebo zahradnický klub s keramickou pecí a obnoveným skleníkem.

(Genus)

liberecko

♦ ČESKÝ DUB –

Podještědské muzeum v Českém Dubu vás zve na výstavu fotografií

Táni Chutné Sobotkové ze Sobotic

V ZAHRADĚ vernisáž 21.10.2022 od 17 hodin

výstava potrvá od 21.10. do 10.12.2022, po předchozí domluvě na čísle 777277624

◆ ČESKÝ DUB –

5.11.2022 VÝLOV RYBNÍKA NA LÍHNI V ČESKÉM DUBU

Zveme vás na tradiční výlov rybníka spojeného s prodejem živých ryb.

Prodej ryb bude probíhat od 9:00 hodin do vyprodání, max. do 15:00 hodin. V nabídce bude kapr, pstruh, siven.

Prodávat se bude grilovaný pstruh, rybí polévka, uzený kapr, klobásy, chybět nebude ani pivo.

V sobotu
5.11.2022

Začátek výlovu
v 9:00 hodin

Prodej živých ryb
9:00 – 15:00 hodin

Občerstvení
zajištěno

Akvárium s
rybami

ČESKÝ RYBÁŘSKÝ
SVAZ, Z.S.

Místní organizace Český Dub
Český Dub III 25, 463 43

<https://rybarieskydub.webnode.cz/>

<https://www.facebook.com/rybarieskydub>

mladoboleslavsko

◆ **DOLNÍ BOUSOV** – V úterý 25. října byla v Dolním Bousově odhalena pamětní deska herečky Prozatímního divadla a Národního divadla Otýlii Sklenářové-Malé.

Herečka se narodila 18. června 1843 ve Vídni zemřela 23. února 1912 v Praze. Nejprve mluvila pouze německy, ale po smrti matky žila nějaký čas u prarodičů v Dolním Bousově. Zde také objevila krásu českého jazyka. Český jazyk ji zcela okouznil.

Na malé slavnosti promluvili: Miloslav Ječný, starosta Dolního Bousova Miroslav Boček,

Tomáš Grindl, vedoucí archivu Národního divadla Josefína Panenková a významný český archeolog a popularizátor vědy Karel Sklenář. Zazněly i písně v podání spojených sborů Stojmír a Bendl.

Pamětní desku odkryli Karel Sklenář a starosta města Dolního Bousova Miroslav Boček.

K památníku byly ještě položeny květy. Za město Dolní Bousov položil kytici starosta Boček, za Národní divadlo Josefína Panenková.

Celý akt zakončila příroda – nad památníkem se zaskvěla duha.

/ Text a foto: Zdeněk Plešinger, Mnichovohradištsko.cz

náš jubilant

Čeněk Musil

(* 5. března 1889 v Kolíně, † 1. listopadu 1947 v Jičíně)

Naše listopadová vzpomínka bude patřit českému architektovi a urbanistovi, který většinu svého života v Jičíně působil a významně ovlivnil jeho podobu. Pocházel z Kolína, gymnázium ale vystudoval v Jičíně, kde odmaturoval v roce 1908. V letech 1908–1913 pokračoval ve svém studiu na Škole architektury a pozemního stavitelství ČVUT v Praze. Souběžně také studoval architekturu na Akademii výtvarných umění. Po první světové válce se usadil v Jičíně. Zde zastával krátce funkci městského inženýra. V roce 1923 si otevřel vlastní projekční kancelář. I když nebyl v Jičíně jediným architektem, postupně se mu podařilo získat výsadní postavení. Několikrát se pokoušel prosadit i v Praze, ale nikdy se mu to nepodařilo. Na přelomu dvacátých a třicátých let 20. století se začal uplatňovat v rámci celého jičínského okresu. Stal se vlivným regionálním architektem a urbanistou. Vyhrával veřejné soutěže, řadu zakázek získával i přímo.

Jeho první významnou realizací byl projekt areálu jičínské okresní nemocnice v letech 1923–1930. /FOTO Kromě profese architekta se v Jičíně aktivně zapojoval do veřejného života a byl členem řady spolků. Během druhé světové války musel své aktivity omezit. Po roce 1945 s kolegou Václavem Šťastným sepsal pojednání o poválečné obnově Jičína a spoluzakládal východočeský Stavoprojekt (1947). Své další záměry již nestihl realizovat. Zemřel náhle 1. listopadu 1947 v Jičíně a byl pochován na zdejším hřbitově.

Po jeho úmrtí byla jeho projekční kancelář uzavřena.

Ve své tvorbě se nechal inspirovat architektem Janem Kotěrou. Při své práci vždy věnoval pečlivou pozornost citlivému zasazení navrhovaných objektů do okolního prostoru. Jeho dílo zahrnuje širokou škálu objektů.

Projektoval rodinné domy, činžovní domy, veřejné budovy i hospodářské stavby. Regulační plán města Jičína, na kterém pracoval v letech 1930-35, byl jedním z prvních takových plánů v Čechách. K jeho nejvýznamnějším stavbám patří funkcionalistická budova Masarykovy obchodní akademie v ulici 17. listopadu. /FOTO 2

V roce 1924 byl podle jeho projektu postaven v Jičíně Studentský dům, jehož součástí byla i městská knihovna a čítárna. Knihovna je umístěna v tomto domě stále. Dalšími významnými stavbami jsou např. Hospodyňská škola (1925–1927), Okresní hospodářská záložna (1927), Tržnice nábytku (1933) nebo Živnostenská škola (1939–1940).

Veřejné budovy vyprojektoval i pro jiná města. K jeho pracím patří např. stavby sokoloven a spořitelen v Lázních Bělohradě, v Kopidlně a v Nové Pace.

Čeněk Musil nepřesáhl sice svým významem hranice regionu, jeho jedinečnost spočívala ale v tom, že dokázal moderní architekturu citlivě aplikovat do prostředí malého města. V letech 2017–2018 uspořádalo jičínské muzeum výstavu, věnovanou projektům tohoto architekta. Jako katalog k této výstavě byla vydána publikace pod názvem Architekt Čeněk Musil, kde je možné nalézt kompletní seznam jeho projektů.

V roce 2020 byl na internetu zpřístupněn Jičínský architektonický manuál, což je virtuální architektonický průvodce po stavbách města Jičina. Dvě jeho trasy jsou věnovány právě stavbám Čenka Musila. Ve fondu Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně, která je také jednou z jeho staveb, najdete k prohlédnutí nejenom obě již výše zmiňované publikace, ale můžete se seznámit i s dalšími informacemi o této regionální osobnosti.

/ Iva Rodrová, Jičínský zpravodaj

pozdní sběr

♦ **TURNOV** – Letošní Sběrka potravin se uskuteční **12. listopadu 2022 od 8 do 18 hodin** v prodejnách Lidl a Penny. Nejvíce pomůže nákup základních trvanlivých potravin a drogerie – konzervy, dětskou výživu, polévky, trvanlivé mléko, olej, rýži a luštěniny, těstoviny nebo základní a dětskou drogerii.

♦ **TURNOV** – Limitovaná edice výročních medailí v prodeji

Od začátku listopadu můžete zakoupit jednu ze 100 výročních medailí města Turnova. Medaile v ceně 450 Kč jsou k dispozici na sekretariátu vedení města v historické radnici a to každý všední den 8 – 11 hodin, v pondělí a středu) navíc v čase 13 – 17 hodin. Autorem výtvarného návrhu medaile je turnovský výtvarník Jiří Lode. (Marcela Jandová)

♦ **LOMNICE n/P** – Kulturní a informační středisko zve do lomnického kina na promítání dokumentu Adam Ondra: Posunout hranice s následnou besedou s režisérem filmu Janem Šimánkem, a to **v pátek**

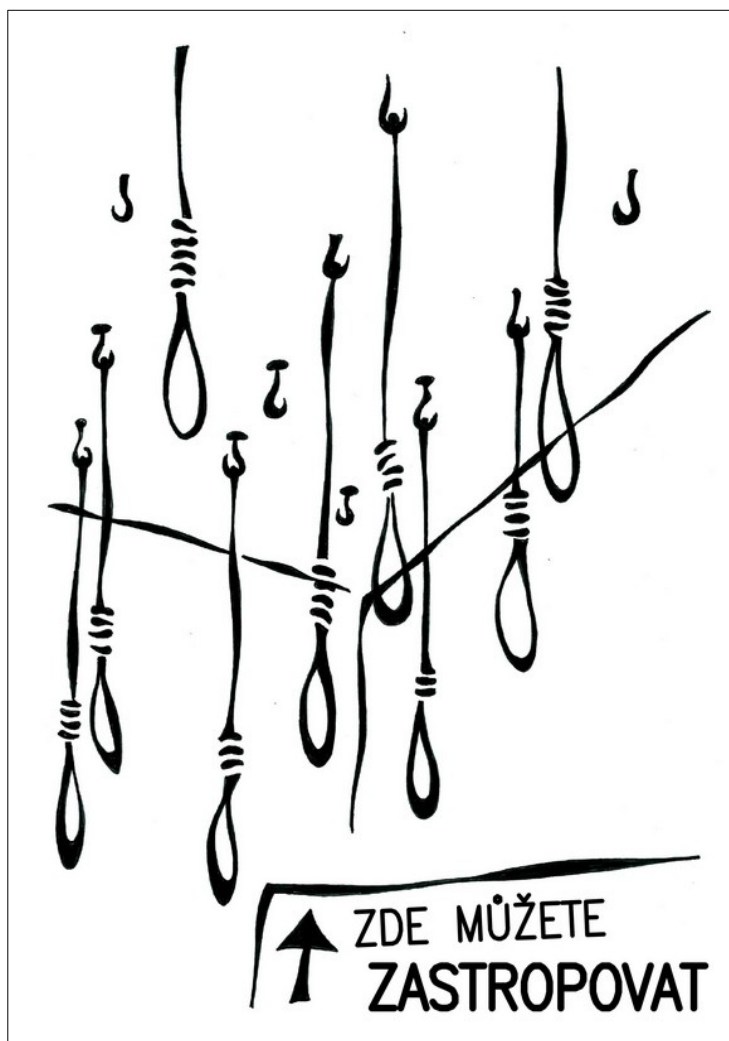
4. listopadu od 20 hodin a v sobotu 5. listopadu od 17,30 hodin.

Městské muzeum upozorňuje občany, že **ve středu 9. listopadu** bude muzeum mimořádně uzavřeno z důvodu plánované odstávky elektrické energie. Otevřeno opět bude následující den, ve čtvrtek 10. listopadu.

♦ **FRÝDLANT v Č.** – Netradiční téma má výstava, kterou můžete po celý listopad navštívit ve výstavní síni frýdlantské radnice. Tím tématem jsou kanály a výstava představuje fotografie kanálových poklopů z různých částí světa. Výstava je přístupná zdarma **od 1. do 30. listopadu** každý všední den od 9.00 do 16.00 hodin a o sobotách od 10.00 do 14.00.

Výstava fotografií kanálových poklopů vznikla v rámci projektu Civilizace. Ten se na kanálové poklopy zaměřuje i v Liberci, kde ozvláštňuje tamní Papírovou ulici zadlažd'ováním kanálových poklopů z různých měst České republiky i dalších států světa. (Genus)

♦ **KRAJ** – Osm státních hradů a zámků v Libereckém kraji letos do konce října navštívilo 354 tisíc lidí. To je o 15 procent víc než loni, ale o pětinu méně než v roce 2019 před pandemií koronaviru. Ne pro všechny památky letošní sezona skončila, zámky Sychrov a Zákupy jsou otevřené celoročně, na hradě Grabštejn budou adventní prohlídky. (Genus)

právě vyšlo nové **sorry** !

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj